

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 462

гр. Варна, 23.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Чавдарова

като разглежда докладваното от Галина Чавдарова Търговско дело № 20233100900105 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 ГПК.

Образувано е по молба вх.№5902/07.03.2023г., подадена от МАГНУМ СЕКЮРИТИ ООД, ЕИК 121632787, действащ чрез адв.К.Т., с искане за изменение на постановеното по делото решение №93/24.02.2023г., в частта за разноските, като се присъдят сторените от молителя разноски за адв.хonorар и д.т.

В срока по чл.248, ал.2 ГПК е постъпил отговор от Агенция по вписванията, чрез ю.к.Г.И., с който счита молбата за неоснователна.

Съдът, след като се запозна с така постъпилата молба, установи следното:

Молбата за изменение на решението в частта на присъдените разноски е депозирана в срока по чл.248 ГПК, поради което се явява процесуално допустима. Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

С оглед охранителния характер на производството по обжалване на отказ на длъжностното лице по регистрацията при Агенция по вписванията, към него са приложими правилата на част VI Охранителни производства и гл.49 Общи правила на ГПК, според които отговорност за разноски се носи за исковите, обезпечителните и изпълнителните производства, които са с двустранен характер, а по отношение на охранителните такива не е предвидена такава възможност /чл.541 ГПК/. Изменението на чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ не води до промяна в характера на производството по обжалване на откази, което продължава да е едностранно охранително и следва от характера на защитимото субективно материално право на жалбоподателя, чийто правен интерес е засегнат от отказа на длъжностното лице. След като производството по чл.25 от ЗТРРЮЛНЦ не е спорно, а е охранително производство, то и отговорността за разноски следва да се прилага съобразно общото за всички охранителни производства правило на чл.541 ГПК, а именно, че разноските са за сметка на единствената страна в производството, т.е. за молителя. Нормата на чл.25, ал.6 от ЗТРРЮЛНЦ не е съобразена с едностранния характер на производството, поради което

същата следва да бъде прилагана корективно с оглед общата за всички охранителни производства норма на чл.541 ГПК.

В този смисъл е трайната и непротиворечива практика на Върховния касационен съд / така Определение №139/30.03.22г. по ч.т.д.№2742/21г. на ВКС, Определение №157/11.04.22г. по ч.т.д.№585/22г. на ВКС, Определение №219/20.05.22г. по ч.т.д.№768/22г. на ВКС, Определение №615/23.11.22г. по ч.т.д.№2297/22г. на ВКС/, която изцяло се споделя от настоящия състав.

Предвид изложеното подадената молба се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.248, ал.3 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата на МАГНУМ СЕКЮРИТИ ООД, ЕИК 121632787, действащ чрез адв.К.Т., за изменение на решение №93/24.02.2023г. по т.д.№105/23г. на ВОС в частта за разноските, като неоснователна.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Варненски апелативен съд в 7 дневен срок от връчването му на страните, на осн. чл.248, ал.3 ГПК.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____